

Dosarul nr. 3ra-586/21

2-17132792-01-3ra-23042021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: C. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru)

DECIZIE

24 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Vladimir Timofti

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Liliana Catan

Aliona Miron

examinând recursul depus de Vadim Cemîrtan, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Cemîrtan împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova cu privire la repunerea în termen, recunoașterea netemeinicii refuzului la cererea prealabilă, anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Vadim Cemîrtan și a fost menținută hotărârea din 11 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 10 ianuarie 2017, Vadim Cemîrtan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova cu privire la repunerea în termen, recunoașterea netemeinicii refuzului la cererea prealabilă, anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că activează în serviciul militar din cadrul Ministerului Apărării cu grad de colonel mai mult de 30 de ani, ultima funcție fiind de comandant Comandamentul Forțe Aeriene, locțiitor șef Marele Stat Major al Armatei Naționale.

A menționat că, prin ordinul nr. XXXXX din XXXXX al Ministerului Apărării, a fost retrogradat din funcție cu o treaptă, în temeiul art.57 lit. c) al Regulamentului disciplinei militare al Forțelor Armate.

A susținut că, potrivit statelor de personal care se formează în descreștere de la funcții mai mari la funcții mai joase, este evident că, între funcția de comandant Comandament Forțe Aeriene, locțiitor șef Marele Stat Major al Armatei Naționale și

funcția în care dânsul a fost numit, sunt șapte trepte, dar nu grade, ce diferă una de alta prin grad, salariu, subordonare etc.

La fel, a indicat că pârâțul a omis termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare prevăzut de art.78 alin.(1) al Regulamentului disciplinei militare.

Reclamantul a invocat dezacordul cu ordinul contestat și din motiv că a fost sancționat pentru încălcări pe care nu le-a comis și care nici nu intră în atribuțiile sale funcționale, cu atât mai mult că a fost sancționat în timpul aflării în concediu, fiind retrogradat peste șapte trepte și respectiv, cu omiterea termenului prevăzut de lege de atragere la răspundere disciplinară de o lună.

Deoarece nu a fost de acord cu ordinul nr.XXXXXX din XXXXX al Ministerului Apărării, care i-a fost adus la cunoștință în 01 decembrie 2016, s-a adresat cu o cerere prealabilă, însă a primit refuz.

Suplimentar, a relatat că pe parcursul activității sale a fost decorat, remunerat și sancțiuni disciplinare nu a avut, nu a comis nicio încălcare, motiv din care a considerat că sancțiunea aplicată este nelegitimă și neîntemeiată, respectiv ordinul emis în acest sens urmează a fi anulat.

În drept, și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art.art.67, 78, 81 din Regulamentul disciplinei militare ale Forțelor Armate și prevederile Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000.

A solicitat recunoașterea netemeinicii refuzului nr.11/4 din 3 ianuarie 2017 al Ministerului Apărării, repunerea în termen și anularea ordinului nr.566 din 26 octombrie 2016 al Ministerului Apărării, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 17 august 2017 Vadim Cemîrtan a declarat apel împotriva hotărârii din 11 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Vadim Cemîrtan și a fost menținută hotărârea din 11 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 15 decembrie 2018 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Vadim Cemîrtan, a fost casată decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Vadim Cemîrtan, a fost casată hotărârea din 11 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată. A fost recunoscut drept neîntemeiat refuzul nr. XXXXX emis de Ministerul Apărării al Republicii Moldova. A fost anulat ordinul emis de Ministrul Apărării al Republicii Moldova nr. XXXXX „Cu privire la încălcarea procedurii de achiziții a bunurilor materiale și servicii de către Comandamentul Forțelor Aeriene și sancționarea vinovaților”. A fost restabilit Vadim Cemîrtan în funcția de Comandant Comandament Forțe Aeriene, locțiitor Șef Marele Stat Major al Armatei Naționale.

Prin decizia din 3 iulie 2019 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, a fost casată decizia din 6 februarie 2019

a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat hotărârea din 11 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă decizie cu privire la respingerea pretenției cu privire la contestarea răspunsului Ministerului Apărării nr. XXXXX, ca neîntemeiată. S-au declarat inadmisibile pretențiile cu privire la anularea ordinului Ministerului Apărării nr. XXXXX și restabilirea lui Cemîrtan Vadim în funcția deținută anterior.

Prin decizia din 4 noiembrie 2020 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul depusă de către Vadim Cemîrtan, a fost casată integral decizia din 20 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Vadim Cemîrtan și a fost menținută hotărârea din 11 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 11 martie 2021 Vadim Cemîrtan a depus recurs împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 20 aprilie 2021 Vadim Cemîrtan, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin, a prezentat motivarea recursului.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și nu a fost dat răspuns la toate argumentele invocate.

A enunțat cu referire la ilegalitatea deciziei instanței de apel și respectiv a ordinului de sancționare că procedura de achiziții publice nu putea fi încălcată, deoarece conform atribuțiilor și obligațiilor de serviciu, atât Comandamentul Forțe Aeriene, cât și colonelul Vadim Cemîrtan nu desfășoară achiziții publice. În acest sens, a susținut că nu au fost înregistrate documente, nu a fost aplicată nicio semnătură, nu au fost înaintate pretenții din partea unor agenți economici, iar statul nu a fost prejudiciat.

La fel, a relatat că nu este clar care norme legale au fost incriminate recurentului la întreprinderea măsurilor necesare pentru garantarea achitării serviciilor și bunurilor materiale și prin ce se manifestă controlul slab asupra efectivului din subordine, iar prevederile invocate în partea de dispoziție a ordinului de sancționare, nu au nicio tangență cu achizițiile publice.

A menționat că în ordinul contestat, lipsește legătura cauzală dintre faptă și pedeapsă. Astfel, în partea de constatare a ordinului, nu se face nicio trimitere la normele legale sau actele normative interne ale Ministerului Apărării de domeniul achizițiilor publice care ar fi fost încălcate și respectiv, nu se face trimitere la probe, iar în partea de dispoziție, Vadim Cemîrtan este pedepsit pentru niște insinuări, care ar simula încălcarea legislației și a prevederilor unor cerințe regulamentare.

A mai declarat că ordinul contestat a fost emis cu încălcarea procedurii, deoarece în acest sens nu a fost luată nota explicativă în scris în procesul cercetării cauzei.

De asemenea, a reiterat că sancțiunea disciplinară a fost aplicată cu încălcarea termenului stabilit de art. 67 alin. (1) din Regulamentul disciplinei militare aprobat

prin Legea nr. 52 din 2 martie 2007, iar sancțiunea disciplinară a fost pusă în execuție cu încălcarea termenului stabilit de art. 78 alin. (1) din același Regulament.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În debut, este necesar de a indica că prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr.134 din 29 decembrie 2020 „Cu privire la constituirea completelor de judecată pentru anul 2021”, modificată prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 111 din 21 octombrie 2021, în cadrul Colegiului civil, comercial de contencios administrativ au fost constituite complete de judecată pentru examinarea recursurilor declarate împotriva încheierilor judecătorești, deciderea asupra admisibilității recursurilor declarate împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel și în vederea soluționării cererilor de strămutare, în cauzele civile și de contencios administrativ.

Astfel, din motivul participării la judecarea prezentei cauze în ordine de recurs a judecătorilor Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în temeiul art.6¹ alin.(1¹) și art.16¹ alin.(1) lit. h) din Legea nr.514 din 16 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, art. 14 alin. (3) din Legea nr. 789 cu privire la Curtea Supremă de Justiție și prevederile Regulamentului privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.111/5 din 05 februarie 2013, a fost constituit prezentul complet de judecată, format din judecătorii Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție pentru examinarea cererii de recurs depuse de Vadim Cemîrtan, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin, în materie de contencios administrativ.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând admisibilitatea recursului, l-a numit pentru judecare în completul din 5 judecători.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate, completul reține că prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art.257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art.258 alin.(3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Respectiv, procedura de contencios administrativ în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi examinată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie

2019). Or, în speță procedura administrativă se referă la o activitate administrativă inițiată până la 1 aprilie 2019, aspect care determină că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 16 februarie 2021.

Actele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost notificată recurentului în data de 13 aprilie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție al scrisorii recomandate (f.d.217, vol. III). Astfel, recursul depus la 11 martie 2021 și motivarea recursului prezentată la 20 aprilie 2021, sunt în termen.

În conformitate cu prevederile art.247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

La caz, completul nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece argumentele recurentului au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Conform art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În corespundere cu art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Reglementări similare se conțin și în art. 219 alin. (1) Cod administrativ, care stipulează că, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Prin prisma alin.(2) și (3) al aceluiași articol, instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din

acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Astfel, în conformitate cu art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În temeiul art.16 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Totodată, conform art. 81 al Regulamentului disciplinei militare aprobat prin Legea nr. 52 din 2 martie 2007, militarul este în drept să conteste la comandantul (șeful) ierarhic superior sancțiunea disciplinară ce i-a fost aplicată, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării despre aplicarea acesteia. În caz de nesoluționare a contestației sale, militarul poate contesta sancțiunea disciplinară ce i-a fost aplicată în instanța de judecată, în modul stabilit de legislația în vigoare.

Din materialele cauzei s-a constatat că înaintând la 10 ianuarie 2017 prezenta acțiune în judecată, Vadim Cemîrtan, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin, a solicitat recunoașterea netemeinicii refuzului nr. XXXXXX al Ministerului Apărării, repunerea în termen și anularea ordinului nr. XXXXX, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, cu referire la termenul de înaintare a acțiunii, instanța de recurs prin prisma normelor enunțate, menționează că ordinul nr. XXXXX al Ministerului Apărării a fost adus la cunoștință lui Vadim Cemîrtan în data de 1 decembrie 2016, iar la 12 decembrie 2016 Vadim Cemîrtan s-a adresat către Ministerul Apărării cu o cerere prealabilă. Prin răspunsul nr. XXXXX al Ministerului Apărării, s-a comunicat că ordinul de sancționare a fost emis în conformitate cu cerințele legale. Prin urmare, prezenta acțiune a fost depusă în instanța de judecată la 10 ianuarie 2017 în termen, fapt care a fost constatat și pe parcursul rejudecării cauzei.

Judecând în fond acțiunea înaintată, prima instanță a conchis asupra netemeinicii pretențiilor reclamantului.

La rândul său, instanța de apel verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, reieșind din temeiul și obiectul acțiunii, aplicând legea materială care guvernează raportul juridic litigios, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și având la bază cumulul de probe prezentate de părți, a ajuns la concluzia legalității hotărârii primei instanțe și netemeinicii apelului declarat.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut concluziile primei instanțe cu referire la legalitatea actului administrativ contestat, menționând că Vadim Cemîrtan prin depășirea atribuțiilor de serviciu a autorizat executarea lucrărilor la

reparația aeronavei An-2T a Bazei de Aviație și nu a asigurat procedura legală de achiziționare a bunurilor pentru reparația aeronavei, autorizând lucrările în lipsa unui contract de achiziții și prestări-servicii, cât și a exercitat controlul slab al efectivului din subordine, încălcând astfel prevederile pct. 14, 15 (2, 3, 5) ale Regulamentului serviciului interior al Forțelor Armate și art.art.4, 5 lit. b), k), m) ale Regulamentului disciplinei militare ale Forțelor Armate.

Instanța de apel a remarcat că procedura desfășurării anchetei de serviciu a fost efectuată legal, reclamantului fiindu-i acordat dreptul de a depune explicații, la care ultimul a dat răspuns negativ la toate întrebările.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția primei instanțe și a instanței de apel, ca fiind legală și întemeiată.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs menționează că, în conformitate cu prevederile art. 201 din Codul muncii, disciplina muncii reprezintă obligația tuturor salariaților de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convențiile colective, cu contractele colective și cu cele individuale de muncă, precum și cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unității.

Conform art. 206 alin. (1), (2) și (5) din Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(1) lit. g) - r)). Legislația în vigoare poate prevedea pentru unele categorii de salariați și alte sancțiuni disciplinare. La aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.

În conformitate cu art.57 lit. c) din Regulamentul disciplinei militare aprobat prin Legea nr.52 din 2 martie 2007, ofițerilor li se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: retrogradare în funcție cu o treaptă.

Prevederi similare se conțin și în art.34 alin.(3) din Legea cu privire la statutul militarilor nr.162 din 22 iulie 2005, care stipulează că, în caz de încălcare gravă a regulamentelor militare, a ordinelor și instrucțiunilor, militarii pot fi retrogradați cu o treaptă.

În speță, sunt incidente și prevederile art. 65 din Regulamentul disciplinei militare aprobat prin Legea nr.52 din 2 martie 2007, conform cărora orice sancțiune disciplinară, ca măsură de întărire a disciplinei militare și de educare a militarilor, trebuie să corespundă gravității încălcării (abaterii) și gradului de vinovăție. La stabilirea tipului de sancțiune disciplinară și a severității acesteia, se va ține cont de caracterul încălcării (abaterii), de circumstanțele în care a fost comisă, de consecințele ei, de comportamentul anterior al persoanei vinovate, precum și de vechimea ei în serviciu și de cunoștințele pe care le posedă despre ordinea de serviciu.

Prin prisma art.2 alin.(3) din Regulamentul disciplinei militare aprobat prin Legea nr.52 din 2 martie 2007, toți militarii sunt obligați să mențină și să respecte

disciplina militară, să se călăuzească cu strictețe de prevederile prezentului regulament.

În speța dedusă judecării, în care obiect al examinării îl constituie anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare emis de Ministerul Apărării, prezintă relevanță și prevederile art.27 alin.(1) din Legea cu privire la statutul militarilor nr.162 din 22 iulie 2005, potrivit căreia fiecare militar are obligații funcționale, care definesc volumul și limitele îndeplinirii practice de către el a atribuțiilor și sarcinilor ce îi sânt încredințate, în conformitate cu funcția pe care o deține.

În condițiile art.37 alin.(2) și (3) din Legea cu privire la statutul militarilor nr.162 din 22 iulie 2005, militarii, în dependență de gravitatea faptei săvârșite, poartă răspundere disciplinară, administrativă, materială, civilă și penală. Pentru abaterile disciplinare, militarii poartă răspundere în conformitate cu regulamentele militare.

Totodată, reieșind din dispozițiile pct.23 al Regulamentului serviciului interior al Forțelor Armate aprobat prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr.2327 din 3 septembrie 2009, fiecare militar are obligații funcționale, care definesc volumul și limitele îndeplinirii practice de către el a obligațiilor și sarcinilor ce îi sunt încredințate, în conformitate cu funcția pe care o deține. Aceste obligații sunt determinate de regulamentele militare, precum și de fișa funcției, de instrucțiunile sau de ordinele comandanților (șefilor) direcți, în conformitate cu cerințele prezentului regulament.

Așa cum rezultă din materialele dosarului, prin ordinul nr.XXXXX al Ministerului Apărării, pentru neasigurarea măsurilor necesare privind garantarea achitării serviciilor și bunurilor materiale care urmau să fie achiziționate de către Ministerul Apărării pentru reparația aeronavei An-2T a Bazei de Aviație, controlul slab asupra efectivului din subordine și autorizarea executării lucrărilor la aeronava An-2T de către specialiștii ÎS „Moldaeroservice”, în lipsa unui contract de achiziții cu întreprinderea menționată, încălcarea prevederilor pct.14, 15 (2, 3, 5) ale Regulamentului serviciului interior al Forțelor Armate și art.art.4, 5 lit. b), k), m) ale Regulamentului disciplinei militare al Forțelor Armate, colonelului Vadim Cemîrtan, comandant Comandament Forțe Aeriene, loțiitor șef Marele Stat Major al Armatei Naționale, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „retrogradarea în funcție cu o treaptă”, în temeiul art.57 lit. c) al Regulamentului disciplinei militare al Forțelor Armate.

Din conținutul ordinului dat și a circumstanțelor constatate de către prima instanță și instanța de apel, rezultă că la XXXXX în cadrul unul control la Baza de Aviație, Direcția inspecție generală a Ministerului Apărării a depistat că specialiștii ÎS „XXXXX” efectuau lucrări de restabilire a aeronavei An-2T, în lipsa unui contract de achiziții a serviciilor dintre Baza de Aviație și întreprinderea menționată.

În urma cercetării administrative pe caz, s-a constatat că lucrările de reparație a aeronavei An-2T a Bazei de Aviație sunt estimate la suma de 169 978,40 de lei, inclusiv 77 490 lei (servicii) și 9 2448,40 de lei (bunuri materiale), iar pentru achiziționarea serviciilor și bunurilor materiale necesare, de către persoanele cu funcții de răspundere nu a fost asigurată respectarea procedurii de achiziționare, prevăzută de cadrul normativ cu privire la achiziții.

Pentru reparația aeronavei An-2T nu au fost planificate și nici alocate surse financiare în bugetul Ministerului Apărării, iar contractul a fost atribuit ÎS „XXXXX” în lipsa unei proceduri de achiziții.

S-a constatat că, ÎS „XXXXX” a prestat servicii de reparație/deservire/reconstrucționare a aeronavei AN-2T a Bazei de Aviație în lipsa unui contract de achiziții, fără dovada garantării achitării de către Ministerul Apărării a serviciilor achiziționate, cu autorizația colonelului Vadim Cemîrtan, comandant Comandament Forte Aeriene, locuitor șef Marele Stat Major.

Totodată, potrivit explicațiilor date în cadrul efectuării anchetei de serviciu, s-a constatat că la 5 septembrie 2016, locotenent-colonelul Alexandru Enachi a sosit în Baza de Aviație împreună cu șase persoane din cadrul ÎS „XXXXX” pentru inițierea lucrărilor de reparație la aeronava de tip An-2T. Despre acest fapt a fost raportat comandantului Vadim Cemîrtan, care la rândul său a dat indicații pentru permiterea accesului acestor persoane și acordarea suportului necesar. În continuare, s-a constatat că ÎS „XXXXX” a executat lucrări la aeronava menționată, iar conform explicațiilor date de către Alexandru Enachi, prețul estimativ al acestor lucrări constituie suma de 35 200 lei.

La fel, potrivit răspunsului Direcției generale economie și finanțe al Ministerului Apărării din 3 octombrie 2016, Comandamentul Forte Aeriene a prezentat pentru coordonare proiectul raportului privind alocarea mijloacelor financiare pentru reparația, deservirea și prelungirea termenului de exploatare a aeronavelor Bazei de Aviație, însă având în vedere că la acel moment nu era aprobată Legea bugetului de stat pentru anul 2016, raportul nu a fost vizat, iar în adresa Comandamentului Forțelor Aeriene nu au fost eliberate scrisori privind garantarea alocării ulterioare a mijloacelor financiare pentru efectuarea lucrărilor de reparație sau deservire a aeronavelor.

De asemenea, potrivit răspunsurilor ÎS „XXXXX” cu nr. XXXXX respectiv din 4 octombrie 2016, se atestă precum că această din urmă entitate a efectuat lucrări de deservire/reparație la aeronava An-2T.

Ca urmare a celor constatate, conform raportului privind rezultatele anchetei de serviciu întocmit de către șeful-interimar al Marelui Stat Major al Armatei Naționale, s-a propus sancționarea lui Vadim Cemîrtan prin retrogradarea în funcție cu o treaptă, în temeiul art.57 lit. c) al Regulamentului disciplinei militare al Forțelor Armate.

Generalizând la caz revendicările reclamantului, completul conchide că instanțele de judecată just au constatat că cererea de chemare în judecată este una neîntemeiată, deoarece angajatorul a emis ordinul de sancționare cu respectarea procedurii, competenței, precum și în corespundere cu prevederile legislației în vigoare.

În acest sens, instanța de recurs menționează că în conformitate cu art.210 alin.(1) lit. a) din Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii.

Temei de emitere a ordinului nr.556 din 26 octombrie 2016 al Ministerului Apărării și aplicării sancțiunii, au servit circumstanțele de fapt constatate în urma cercetării administrative a cauzei, precum și încălcarea de către Vadim Cemîrtan a

prevederilor pct. 14, 15 (2, 3, 5) ale Regulamentului serviciului interior al Forțelor Armate și art.4, 5 lit. b), k), m) ale Regulamentului disciplinei militare.

Astfel, reieșind din pct. 3 și 14 din Regulamentul serviciului interior al Forțelor Armate aprobat prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr.2327 din 3 septembrie 2009, serviciul interior este destinat pentru menținerea în unitate a ordinii interioare și a disciplinei militare, care asigură capacitatea operațională a unității, instruirea efectivului, îndeplinirea corectă de către acesta a activităților cotidiene. Acesta este organizat în conformitate cu prevederile prezentului regulament. Militarul în activitatea sa de serviciu se conduce de cerințele stabilite de legislația în vigoare și de regulamentele militare.

În cazul dispozițiilor reglementate la art.4 din Regulamentul disciplinei militare aprobat prin Legea nr.52 din 2 martie 2007, îndeplinirea serviciului militar impune respectarea cu strictețe a disciplinei militare și suportarea rigorilor vieții de militar. Disciplina militară înseamnă respectarea strictă și exactă de către toți militarii a ordinii militare și a regulilor de comportare obligatorii prevăzute de legi, de regulamentele militare și de alte acte normative ce reglementează îndeplinirea serviciului militar. Disciplina militară constituie unul din factorii determinanți ai capacității de luptă a Forțelor Armate și se bazează atât pe acceptarea conștientă a regulilor de comportare stabilite, cât și pe constrângerea ce se aplică, conform prevederilor legii, în situația nerespectării acestora. Disciplina militară impune subordonarea necondiționată în îndeplinirea întocmai și la timp a îndatoririlor și atribuțiilor funcționale, în respectarea normelor de ordine și de comportare militară și civică, precum și asumarea responsabilității pentru faptele săvârșite.

Conform art.5 lit. b), k), m) ale Regulamentului disciplinei militare aprobat prin Legea nr.52 din 2 martie 2007, disciplina militară pune în fața fiecărui militar următoarele obligații: să respecte și să îndeplinească prevederile Constituției și ale altor legi, să apere valorile democrației constituționale, să respecte acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte; să fie cinstit, corect, sincer și principial; să contribuie la menținerea și la restabilirea ordinii regulamentare.

În același timp, potrivit fișei funcției de comandant Comandament Forte Aeriene - loțiitor șef Marele Stat Major, persoana care ocupă această din urmă funcție poartă răspundere conform prevederilor Regulamentului serviciului interior al Forțelor Armate, iar obligațiile de serviciu urmează a fi îndeplinite în corespundere cu prevederile Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.941 din 17 august 2006.

Totodată, conform fișei, una din atribuțiile și sarcinile specifice funcției constă în fundamentarea concepției de înzestrare și asigurare cu tehnică, armament, muniții și materiale specifice, cât și elaborarea cerințelor operaționale pentru echipamentele militare necesare îndeplinirii misiunilor. De asemenea, răspunde de profesionalizarea, educația, disciplina militară și starea moral-psihologică a efectivului unităților militare din subordinea și Comandamentul Forțelor Aeriene. Precum și organizează, conduce pregătirea operativă a comandamentelor din subordine, planifică și asigură funcționarea stabilă a sistemului de comandă-control a Forțelor Aeriene (f.d.165-168, vol.I).

În acest context și reieșind din analiza coroborată a împrejurărilor stabilite în raport cu dispozițiile enunțate în ordinul contestat, rezultă cert că prin acțiunile sale,

care au fost constatate nemijlocit în cadrul cercetării administrative, Vadim Cemîrtan a admis o atitudine eronată față de exercitarea atribuțiilor de serviciu, manifestată prin controlul slab asupra efectivului din subordine și autorizarea executării lucrărilor la aeronava An-2T de către specialiștii ÎS „Moldaeroservice”, în lipsa unui contract de achiziții cu întreprinderea menționată, acțiuni ce corect au fost catalogate drept încălcare a atribuțiilor de serviciu.

Or, admitând efectuarea lucrărilor cu încălcarea procedurii de achiziții a bunurilor materiale și serviciilor la reparația aeronavei An-2T a Bazei de Aviație, Vadim Cemîrtan a acționat contrar atribuțiilor sale.

În pofida argumentelor recurentului precum că, în ordinul contestat nu este indicată încălcarea normei legale incriminată la întreprinderea măsurilor necesare pentru garantarea achitării serviciilor și bunurilor materiale, instanța de recurs constată că, deși în ordinul contestat nu s-a făcut trimitere expresă la cadrul normativ cu privire la achiziții și norma legală care ar prevedea sancționarea pentru o astfel de încălcare, acesta cuprinde formularea motivelor de fapt și de drept ale sancționării disciplinare în strictă conformitate cu legislația muncii, reieșind din circumstanțele reale care au servit drept temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare. Faptele săvârșite au întrunit condițiile legale necesare angajării răspunderii disciplinare conform art.57 lit. c) din Regulamentul disciplinei militare aprobat prin Legea nr.52 din 2 martie 2007.

De altfel, pe parcursul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că, Vadim Cemîrtan fără consultarea factorilor de decizie a Ministerului Apărării, prin depășirea atribuțiilor și împuternicirilor funcționale ce-i revin, a admis și a autorizat executarea lucrărilor și serviciilor pentru reparația aeronavei An-2T a Bazei de Aviație, cu încălcarea procedurii de achiziții.

Subsecvent, completul menționează că, potrivit pct.45 din Hotărârea Guvernului nr.669 din 27 mai 2016 pentru aprobarea Regulamentului privind achizițiile publice de lucrări (în vigoare la momentul săvârșirii abaterii disciplinare și emiterii actului contestat), autoritatea contractantă are dreptul de a iniția aplicarea procedurii pentru atribuirea contractului de achiziție publică de lucrări numai dacă se respectă în mod cumulativ următoarele condiții: contractul este inclus în planul anual de achiziții publice al autorității contractante, cu excepția cazului în care obiectul contractului este determinat de apariția unei situații de forță majoră sau a unor situații care impun acoperirea urgentă a unor necesități neprevăzute; sunt asigurate, integral sau parțial, pentru anul în curs mijloacele financiare necesare în vederea îndeplinirii prevederilor contractului de achiziție publică de lucrări; este asigurată elaborarea, verificarea și aprobarea, în modul stabilit, a documentației de proiect și deviz; este elaborată și definitivată documentația de atribuire; este creat grupul de lucru.

În lipsa unui contract de achiziții și fără dovada garantării achitării de către Ministerul Apărării a serviciilor și lucrărilor achiziționate, ÎS „XXXXX” a prestat servicii de reparație/deservire a aeronavei An-2T, cu autorizarea colonelului Vadim Cemîrtan, comandant Comandament Forte Aeriene.

Față de aceste considerente, argumentul invocat în recurs precum că procedura de achiziții publice nu putea fi încălcată, deoarece conform atribuțiilor și obligațiilor de serviciu, atât Comandamentul Forte Aeriene, cât și colonelul Vadim Cemîrtan nu desfășoară achiziții publice, este neîntemeiat și se combate însuși prin

explicațiile recurentului, care a indicat asupra faptului că în scopul îndeplinirii misiunii stabilite a demarat lucrările de întreținere tehnică a aeronavei, cu implicarea specialiștilor ÎS "XXXXX", cu prestarea serviciilor în avans, iar ulterior Baza de Aviație urma să le achite. Or, pe de o parte recurentul indică că procedura de desfășurare a achizițiilor publice nu intră în atribuțiile sale funcționale, iar pe de altă parte recunoaște implicarea sa la autorizarea executării lucrărilor la aeronava An-2T de către specialiștii ÎS „XXXXX”, fără asigurarea măsurilor necesare privind garantarea achitării serviciilor și bunurilor materiale care urmau să fie achiziționate.

În acesta ordine de idei, argumentul recurentului precum că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare nu conține norma de drept ce ar indica concret încălcarea imputată, este neîntemeiat, dat fiind că după cum s-a menționat, în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, au fost indicate în conformitate cu art.210 alin.(1) lit. a) din Codul muncii, atât temeiurile de drept, și anume cele reglementate în pct. 14, 15 (2, 3, 5) ale Regulamentului serviciului interior al Forțelor Armate și art.art.4, 5 lit. b), k), m) ale Regulamentului disciplinei militare, cât și faptele pentru care angajatorul a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de retrogradare din funcție, iar neindicarea expresă a unei alte norme legale, nu duce la anularea actului administrativ contestat.

Pe baza acestor considerații, instanța de recurs apreciază critic și alegația recurentului cu referire la faptul că din conținutul ordinului contestat nu este clar prin ce se manifestă controlul slab asupra efectivului din subordine, or, în acest sens completul învederează că încălcarea procedurii legale de achiziții a bunurilor materiale și a serviciilor necesare pentru reparația aeronavei, a avut loc anume din cauza neglijenței și lipsei de control asupra efectivului din subordine, admise de către colonelul Vadim Cemîrtan, fapt ce a dus la expedierea din numele Comandamentului Forte Aeriene, de către locotenent-colonelul Alexandru Enachi, șef A4 Secție asigurare resurse Comandament Forțe Aeriene, a scrisorii nr.XXXXX prin care ÎS „XXXXX” a fost informată despre acordul Comandamentului de a încheia contractul de achiziții și a autoriza executarea lucrărilor la aeronava An-2T.

Nu poate fi reținut de către instanța de recurs nici argumentul recurentului precum că a fost retrogradat peste mai multe trepte, deoarece, după cum rezultă din ordinul nr. XXXXX al Ministerului Apărării, s-a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 54 lit. c) din Legea nr. 52-XVI din 02.03.2007, cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare, potrivit căruia ofițerilor li se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: c) retrogradarea în funcție cu o treaptă.

De asemenea, în sensul art. 34 al Legii cu privire la statutul militarilor nr.162 din 22 iulie 2005, (3) În caz de încălcare gravă a regulamentelor militare, a ordinelor și instrucțiunilor, militarii pot fi retrogradați cu o treaptă: b) toți militarii pînă la gradul de colonel inclusiv – de către conducătorul structurii militare.

Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941 din 17.08.2006, la pct. 54 reglementează că, în cazul aplicării sancțiunii disciplinare „retrogradare în funcție cu o treaptă”, militarul este numit, fără acordul acestuia, într-o funcție inferioară cu o treaptă.

La rândul său, art. 31 din Legea cu privire la statutul militarilor, vine să explice că (5) Funcția militarului se consideră: c) inferioară – dacă ea prevede un grad militar

inferior celui prevăzut pentru funcția deținută, iar în cazul când gradele militare sunt egale – un salariu de funcție mai mică.

Astfel, retrogradarea reprezintă sancțiune disciplinară care poate fi aplicată militarilor în cazul unor încălcări grave ale regulamentelor militare, ale ordinelor și instrucțiunilor și care constă în trecerea militarului vinovat la un grad militar inferior cu o treaptă celui avut înainte de săvârșirea abaterii, fie în cazul gradelor militare egale, într-o funcție cu salariu mai mic.

Potrivit extrasului din ordinul XXXXX, contestat de către recurent, ultimului i-a fost aplicată doar sancțiunea „retrogradare în funcție cu o treaptă” fără a fi specificată funcția în care a fost retrogradat.

Funcția în care a fost transferat recurentul, potrivit declarațiilor părților, a făcut obiectul ordinului nr. XXXXX al Ministerului Apărării, prin care ofițerul Vadim Cemîrtan, comandant Comandamentul Forte Aeriene- loțiitor șef Marele Stat Major a fost numit în funcția de șef Stat Major-loțiitor comandant Comandamentul Forțe Aeriene.

Reieșind din aceste aspecte, Completul reține că recurentul nu a contestat nemijlocit ordinul nr. XXXXX al Ministerului Apărării, prin care a fost numit în funcția inferioară. De altfel, completul reține că pentru verificarea legalității numirii acestuia în funcția inferioară, urma să fie contestat inclusiv și ordinul dat. Afirmarea recurentului precum că nu a contestat concret ordinul prin care a fost numit în funcția inferioară, iar prin sintagma „restabilirea în funcție” a avut în vedere și contestarea ordinului subsecvent, este neîntemeiată și nu poate fi interpretată de către instanța de judecată din oficiu ca fiind obiect al litigiului, iar din aceste considerente nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că, sancțiunea disciplinară a fost pusă în execuție cu încălcarea art.78 alin.(1) din Regulamentul disciplinei militare aprobat prin Legea nr.52 din 2 martie 2007.

În această ordine de idei, se relevă faptul că Vadim Cemîrtan pe parcursul întregului proces a afirmat că deține gradul militar „colonel” care a fost menținut și pentru funcția ulterioară, reieșind din înscrisurile prezentate. Diferența între funcția deținută anterior și cea în urma aplicării sancțiunii disciplinare se materializează doar prin-un salariu mai mic, ceea ce corespunde rigorilor stabilite de cadrul normativ indicat supra.

La fel, nu constituie temei de anulare a actului administrativ contestat nici critica recurentului precum că sancțiunea disciplinară a fost aplicată cu încălcarea termenului stabilit pentru aplicarea acesteia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.67 alin.(1) din Regulamentul disciplinei militare aprobat prin Legea nr.52 din 2 martie 2007 (în vigoare la momentul emiterii ordinului contestat), orice sancțiune disciplinară trebuie să fie aplicată până la expirarea a 10 zile de la data la care comandantul (șeful) a aflat despre comiterea încălcării (abaterii), dar nu mai târziu de 30 de zile de la data constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării militarului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical.

Instrucțiunea privind modul de efectuare a cercetării administrative în Armata Națională, aprobat prin ordinul Ministrului apărării nr. 290 din 21.11.2002, prevede la pct. 5 că cercetarea administrativă urmează a fi efectuată în termen de cel mult o lună, iar în caz de necesitate acest termen poate fi prelungit de comandantul ierarhic

superior, dar cel mult cu o lună. Despre prelungirea termenului cercetării administrative, în materialele ei se efectuează mențiunile respective

Completul reține că, termenul de aplicare a sancțiunilor disciplinare este în strânsă legătură cu durata desfășurării anchetei de serviciu, iar termenul de o lună este un termen de prescripție pentru răspunderea disciplinară, acesta, la necesitate, fiind susceptibil de suspendare în condițiile stabilite de lege. Este de menționat că potrivit art.261 alin.(1) Cod civil (în redacția legii de până la 1 martie 2019), dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Iar, conform art.265 Cod civil (în redacția legii de până la 1 martie 2019), dacă ultima zi a termenului este o zi de duminică, de sâmbătă sau o zi care, în conformitate cu legea în vigoare, la locul executării obligației este zi de odihnă, termenul expiră în următoarea zi lucrătoare.

Pornind de la prevederile legale menționate supra în raport cu materialele cauzei, completul reiterează poziția instanței de apel că, despre comiterea încălcării s-a aflat la data de 16 septembrie 2016, ceea ce rezultă și din ordinul cu privire la sancționare, iar termenul de 30 de zile urma să curgă din ziua următoare, și prin urmare expira la data 16 octombrie 2016 aceasta fiind o zi de duminică, iar în perioada 17 octombrie 2016 - 30 noiembrie 2016, reclamantul s-a aflat în concediul anual obligatoriu și concediu medical, fapt confirmat prin ordinele Comandamentului Forțelor Aeriene nr. XXXXX și nr. XXXXX. Totodată, constatarea încălcărilor depistate cu identificarea persoanelor cu funcții de răspundere care urmau a fi sancționate, s-a realizat la data de 24 octombrie 2016 prin semnarea raportului de către Șeful interimar al Marelui Stat Major al Armatei Naționale.

Prin urmare, reieșind din cele menționate, completul conchide că ordinul nr.566 din 26 octombrie 2016 al Ministerului Apărării prin care Vadim Cemîrtan a fost sancționat disciplinar, a fost emis cu respectarea termenului legal prevăzut de art. 67 alin. (1) din Regulamentul disciplinei militare aprobat prin Legea nr.52 din 2 martie 2007 (în vigoare la momentul emiterii ordinului contestat) și art. 209 alin. (1) Codul muncii, iar argumentul recurentului precum că sancțiunea disciplinară urma să fie aplicată până în data de 15 octombrie 2016, este neîntemeiat și se combate prin circumstanțele constatate.

În aceste condiții, se apreciază ca fiind nefondată și critica recurentului precum că ordinul contestat a fost emis cu încălcarea procedurii, deoarece nu a fost luată nota explicativă în scris în procesul cercetării cauzei așa cum prevede art. 208 din Codul muncii și Instrucțiunea privind modul de efectuare a cercetării administrative în Armata Națională, aprobată prin ordinul nr. 290 din 21 noiembrie 2002 al Ministrului Apărării.

Față de aceste circumstanțe, completul constată că instanțele judecătorești inferioare cu certitudine au determinat că procedura desfășurării anchetei de serviciu și modul de aplicare a sancțiunii disciplinare a fost efectuată și aplicată în mod legal. Astfel, după constatarea abaterii, s-a dispus inițierea anchetei de serviciu, în cadrul căreia, reclamantului i-a fost acordat dreptul de a depune explicații, la care acesta a dat răspuns în scris la toate întrebările și anume „Răspunsurile sunt negative la toate întrebările”, exprimându-și poziția față de subiectul abordat.

În asemenea împrejurări, completul consideră că, în speța dedusă judecății, nu au fost combătute circumstanțele care au stat la baza emiterii ordinului de sancționare disciplinară, ordinul contestat fiind emis cu respectarea competenței și procedurii stabilite, iar sancțiunea disciplinară a fost aplicată conform cerințelor art.206 alin.(5) Codul muncii și art.65 din Regulamentul disciplinei militare aprobat prin Legea nr.52 din 2 martie 2007, ținând cont de gravitatea abaterii de circumstanțele obiective.

Contrar susținerii recurentului, completul reține că, pe parcursul examinării cauzei nu a fost demonstrată ilegalitatea actului administrativ contestat, or, potrivit art.26 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

La caz, instanța de recurs punctează că sancțiunea disciplinară „retrogradarea din funcție cu o treaptă” face parte din categoria sancțiunilor care pot fi aplicate ofițerilor și este prevăzută la art.57 lit. c) al Regulamentului disciplinei militare aprobat prin Legea nr.52 din 2 martie 2007, fiind aplicată prin ordinul Ministerului Apărării care are autoritate disciplinară asupra militarilor și care prin prisma art. 40 al Regulamentului menționat, are dreptul să aplice orice sancțiune care, în opinia sa, poate avea un efect educativ maxim asupra militarului care a comis încălcarea (abaterea).

Cele relatate în ansamblu denotă incontestabil faptul că cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Cemîrtan împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ și restabilirea în funcția deținută, este neîntemeiată și corect a fost respinsă de către instanțele judecătorești inferioare. Or, actul administrativ contestat este legal în fond, fiind emis cu respectarea competenței și procedurii stabilite, iar temeiuri de anulare nu s-au constatat.

În baza acestor considerații, se constată că susținerile recurentului Vadim Cemîrtan, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin, nu constituie temei de admitere a recursului, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de apel și prima instanță, având la bază cumulul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept material și procedural.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebai și alții contra Franței din 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs, cu atât mai mult, că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.248 alin.(1) lit. a), art.248 alin.(2), art.258 alin.(3) Cod administrativ, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de Vadim Cemîrtan, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin.

Se menține decizia din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 11 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Cemîrtan împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova cu privire la repunerea în termen, recunoașterea netemeinicii refuzului la cererea prealabilă, anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței
judecătorul

Vladimir Timofti

Judecătorii

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Liliana Catan

Aliona Miron